

Warszawa, 13 sierpnia 2019

Opinia REPR w związku ze zgłoszeniem Polskiego Stowarzyszenia Public Relations, reprezentowanego przez prezeskę Luizę Jurgiel – Żyłę, z 5 sierpnia 2019 (treść zgłoszenia poniżej).

Według Rady Etyki Public Relations, zjawisko opisane w zgłoszeniu PSPR dotyczy zasadniczo dwóch istotnych zagadnień: obowiązywania tajemnicy zawodowej w PR i świadomego, negatywnego oddziaływania na reputację osób lub/i podmiotów przez specjalistów PR lub byłych specjalistów PR.

W opinii wydanej 23 maja br., Rada Etyki Public Relations odniosła się do kwestii obowiązywania tajemnicy zawodowej i etycznych przesłanek zakresu jej obowiązywania – tak rzeczowego, jak i czasowego oraz do kwestii poszanowania praw byłych klientów lub pracodawców. Dla przypomnienia przytaczamy stosowne fragmenty:

„[...] w trosce o poszanowanie zasad profesjonalizmu tego zawodu, REPR apeluje o przestrzeganie istniejących w naszym kraju zapisów kodeksów etycznych public relations – w szczególności kodeksu etyki Polskiego Stowarzyszenia Public Relations oraz Kodeksu Dobrych Praktyk Związku Firm Public Relations, przez wszystkie osoby, które podejmują się profesjonalnie wykonywać zadania z zakresu public relations. Rada Etyki przypomina i podkreśla ważność pkt 5. i 6. Kodeksu Etyki PSPR, które brzmią następująco:

pkt 5. „Pracownik public relations jest zobowiązany do ochrony dóbr osobistych człowieka, a w szczególności do ochrony prywatności, czci i godności osobistej swoich klientów, współpracowników i adresatów swoich działań.”

pkt 6. „Pracownik public relations jest zobowiązany do ochrony tajemnic aktualnych i byłych klientów oraz pracodawców i nie może podejmować działań wymagających ujawnienia tych tajemnic, chyba że osoby których tajemnice dotyczą lub które je powierzyły wyrażą na to zgodę.”

W świetle przytoczonych punktów Kodeksu Etyki PSPR, REPR oceniłaby zachowanie specjalisty PR tożsame z hipotetycznym, opisanym we wniosku, jako godzące w standardy etyczne zawodu przez naruszenie prywatności lub/i czci i godności osobistej oraz złamanie zasady ochrony tajemnicy byłego pracodawcy.

Punkt 5. Kodeksu Etyki PSPR, jako wprost wywiedziony z Art. 30. oraz Art. 47. Konstytucji RP, wskazuje na potrzebę ochrony dóbr osobistych, do których specjaliści PR powinni zawsze podchodzić z poczuciem szczególnej odpowiedzialności.

Mimo braku unormowań prawnych dotyczących ochrony tajemnicy zawodowej specjalisty PR, z jakich korzystają np. dziennikarze, adwokaci czy lekarze, zobowiązanie jej dochowania powinno być również w PR traktowane jako bezterminowe i niezależne od ewentualnych innych ról zawodowych po zakończeniu kariery w zawodzie PR. REPR stoi na stanowisku, że dotyczy to wszystkich norm etycznych PR, których niestosowanie mogłoby się odbyć ze szkodą dla innych osób lub z pogwałceniem norm współżycia społecznego.

Opinia ta rozciąga się także na zachowania specjalistów PR pracujących na rzecz osób publicznych, mimo słabszej ochrony prawnej ich dóbr osobistych.

Przy okazji omawiania kwestii zasadniczych z obszaru etyki zawodowej w PR, REPR pragnie podkreślić, iż żaden kodeks etyczny nie może objąć całej etyki. Dokumenty tego rodzaju nie służą zapisywaniu wszystkich możliwych zakazów lub nakazów. Wskazują one pożądane wartości lub postawy, z których można wywieść właściwe zachowania. REPR reprezentuje pogląd, iż specjaliści PR powinni kreować wyższe standardy etyczne niż te, które dla wszystkich statuują obowiązuje prawo.

Odpowiadając na pytanie PSPR dot. kar umownych, REPR pragnie zauważyć, że odpowiednie klauzule są stosowane dość powszechnie w umowach o świadczenie usług, w tym z zakresu PR. Jest to dobra droga do formalnego zabezpieczenia interesów klientów i pracodawców w zakresie ochrony informacji poufnych. Jednocześnie – z uwagi na obowiązującą w Polsce swobodę kształtowania umów – rozwiązania takie powinny mieć charakter indywidualny.

REPR, 13 sierpnia 2019 r.

Zgłoszenie wniosku o wydanie opinii lub orzeczenia

Formularz zgłoszeniowy

Opis sytuacji

Dzień dobry,

w imieniu zarządu Polskiego Stowarzyszenia Public Relations proszę o wydanie opinii na temat opisanego poniżej zjawiska spotykanego w branży PR:

Były rzecznik prasowy, który obecnie nie wykonuje tego zawodu, pisze książkę, w której opisuje szczegóły z życia zawodowego i prywatnego swojego byłego szefa (wtedy prezesa firmy, obecnie osoby publicznej). Informacje uzyskał w dużej mierze w zaufaniu, w czasie pełnienia funkcji rzecznika. Na

napisanie tej książki nie dostał zgody, nie została ona też autoryzowana, a niektóre szczegóły w książce godzą w dobre imię opisywanej osoby i mogą mu zaszkodzić przy wykonywaniu funkcji publicznej.

Czy takie działanie PR-owca/rzecznika jest etyczne? Czy także po zakończeniu pracy PR-owca obowiązuje tajemnica zawodowa? Czy według REPR firmy powinny wprowadzić kary umowne dla rzeczników bądź agencji PR za wyjawienie tajemnic firmy, także po zakończeniu współpracy?

Dodatkowo prosimy o rozstrzygnięcie kogo obejmować powinny zalecenia REPR? Czy po zmianie zawodu jest się zwolnionym z przestrzegania kodeksów etyki?

W razie dodatkowych pytań bardzo prosimy o kontakt.

Pozdrawiamy
Zarząd PSPR

Imię Luiza

Nazwisko Jurgiel Żyła

Email l.jurgiel-zyla@polskipr.pl

Ulica i numer Okopowa 56/1

Kod pocztowy 01-042

Miejscowość Warszawa

Data zgłoszenia 5.08.2019